

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในด้านบทบาทและพฤติกรรม
2. เพื่อเปรียบเทียบการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างบทบาทและพฤติกรรม
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับพฤติกรรมในการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ระหว่างผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและการเรียนต่ำ ใ้รับการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์จากผู้ปกครองต่างกัน
2. ผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษา อาชีพและฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน ส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนต่างกัน
3. บทบาทและพฤติกรรมในการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไม่แตกต่างกัน
4. ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนต่างกัน

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี จำนวน 120 คน และผู้ปกครองของนักเรียนดังกล่าวจำนวน 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ฉบับ คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

1. แบบสอบถามสำหรับนักเรียนถามสิ่งที่นักเรียนได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์จากผู้ปกครอง ในด้านการจัดสภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน การให้ความรู้เพิ่มเติมทางคณิตศาสตร์ การให้การสนับสนุนและกำลังใจ การขอมเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์ และการจัดหาอุปกรณ์การเรียน จำนวน 22 ข้อ

2. แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ปกครองมี 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรปฏิบัติและพฤติกรรมที่ใ้ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียน ซึ่งใช้เนื้อหาของแบบสอบถามเป็นแนวทาง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทุกโรงเรียนด้วยตนเอง พร้อมทั้งอธิบายชี้แจงแนวทางในการตอบแบบสอบถามและรอเก็บแบบสอบถามคืน และได้ฝากจดหมายนัดวัน เวลา ที่จะไปสัมภาษณ์ผู้ปกครองให้นักเรียนนำไปให้ผู้ปกครอง และผู้วิจัยได้เดินทางไปสัมภาษณ์ผู้ปกครองตามวัน เวลา ที่นัดไว้ด้วยตนเองที่บ้านของผู้ปกครอง โดยการอัดเทปและนำมาถอดเทปภายหลัง

จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน 120 ฉบับ

จำนวนผู้รับการสัมภาษณ์ 120 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าตอบของแบบสอบถามและค่าตอบของแบบสัมภาษณ์ โดยการหาการอยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบการได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์จากผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและการเรียนต่ำ เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรปฏิบัติกับพฤติกรรมที่ใฝ่ปฏิบัติจริงในการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของผู้ปกครอง และเปรียบเทียบการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกับสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด โดยการทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของผู้ปกครองที่มีอาชีพ วัตถุประสงค์ และรายได้ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ก็เปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ต่อไป

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ก. สถานภาพของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองมีอาชีพโดยเฉลี่ยแล้วใกล้เคียงกัน คือ ค่าขายร้อยละ 26.67 รับจ้างร้อยละ 25.83 เกษตรกรร้อยละ 24.17 และรับราชการร้อยละ 23.33 ผู้ปกครองส่วนใหญ่คือร้อยละ 48.33 มีวุฒิการศึกษาระดับ ป.4 - ป.7 และไม่มีผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีเลย ร้อยละ 27.50 ของผู้ปกครองมีรายได้ประมาณ 1,001 - 2,000 บาท นับว่าผู้ปกครองของนักเรียนประถมศึกษาที่มีการศึกษาและฐานะทางเศรษฐกิจ อยู่ในระดับต่ำ

ข. การส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของผู้ปกครอง

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและการเรียนต่ำ ได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์จากผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ นักเรียน

ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงได้รับการ ส่งเสริมจากผู้ปกครองมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ ในด้านการมีเวลาทำการบ้านอย่างเพียงพอ ผู้ปกครองไม่รบกวนให้ไปทำงานอื่นในขณะที่กำลังทำการบ้าน การให้ความเอาใจใส่และติดตามผลการเรียน การจัดหา ข้อและอนุญาตให้เด็กเลือกของเล่นที่ส่งเสริมการคิดคำนวณ การแสดงความรู้สึก ให้เด็กเห็นเมื่อเขาสอบได้คะแนนดี การให้กำลังใจในการเรียน การใช้เวลาว่างฝึกให้เด็กทำโจทย์ปัญหาหรือฝึกคิดในใจ และการจัดหาอุปกรณ์การเรียนให้อย่างครบครัน ส่วน การจัดหาครูสอนพิเศษคณิตศาสตร์นั้น นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำได้รับการ ส่งเสริมโดยการจัดหาครูสอนพิเศษให้มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง

2. การส่งเสริมการ เรียนคณิตศาสตร์ของผู้ปกครองที่มีอาชีพ วุฒิกการศึกษาและ รายได้ต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .05 และ .01 ตาม ลำดับ

จากการ เปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า

ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ ส่งเสริมการ เรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนสูงกว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผู้ปกครองที่มีวุฒิกศึกษาระดับอนุปริญญา ส่งเสริมการ เรียนคณิตศาสตร์ของ นักเรียนสูงกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาค่ากว่า ป.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ปกครองที่มีรายได้สูงกว่า 5,000 บาท ส่งเสริมการ เรียนคณิตศาสตร์ของ นักเรียนสูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาทและ 2,001 - 3,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และสูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ 1,001 - 2,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรปฏิบัติ และพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงของ ผู้ปกครองในการ ส่งเสริมการ เรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนไม่แตกต่างกัน นอกจากการ ส่งเสริมการ เรียนในด้านการจัดสภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ที่ส่งเสริมการ เรียน ผู้ปกครอง มีคะแนนจากการปฏิบัติจริงมากกว่าคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรปฏิบัติ อย่าง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และในด้านการสอนซ่อมเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์ ผู้ปกครองมี

คะแนนจากการปฏิบัติจริง น้อยกว่าคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรปฏิบัติอย่างมี
นัยสำคัญที่ระดับ .01

4. ผู้ปกครองของนักเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
ส่งเสริมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนสูงกว่าผู้ปกครองของนักเรียนที่สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัด ในการจัดสถานที่ที่สะดวกสบายให้เด็กทำการบ้าน ผูกให้เด็ก
ทำการบ้านเป็นเวลาสม่ำเสมอ ให้เวลาทำการบ้านอย่างเพียงพอ ตรวจสอบครายงาน
ผลการสอบคณิตศาสตร์ ตรวจสอบแบบฝึกหัดและสมุดการบ้านคณิตศาสตร์ของเด็ก และ
พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
นอกจากนี้ผู้ปกครองของนักเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนส่งเสริม
การเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนสูงกว่าผู้ปกครองของนักเรียนที่สังกัดสำนักงานการประ
ถมศึกษาจังหวัด ในการตรวจดูว่าเด็กทำการบ้านคณิตศาสตร์ครบถ้วนและถูกต้องเรียบร้อย
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. เปรียบเทียบการได้รับการส่งเสริมการเรียนคณิตศาสตร์จากผู้ปกครองของ
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและการเรียนต่ำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูงส่วนมากได้รับการส่งเสริมการเรียนคณิตศาสตร์จากผู้ปกครองมากกว่า
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของวัฒนา พุ่มเล็ก¹
และสุนันท์ ศลโกสุม² ที่ว่า การที่ผู้ปกครองเอาใจใส่และส่งเสริมการเรียนของนักเรียน
จะทำให้เด็กนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี

¹วัฒนา พุ่มเล็ก, "การศึกษาองค์ประกอบ...", หน้า 20.

²สุนันท์ ศลโกสุม, " การศึกษาคความสัมพันธ์...", หน้า 21.

การที่ผู้ปกครองให้การส่งเสริมการเรียนรู้ในด้านการจัดสถานที่ที่สะดวกสบายในการทำบ้าน การให้เวลาในการทำบ้านและพบทบทวนเรียนอย่างเพียงพอ ไม่รบกวนหรือเรียกใช้งานในขณะที่เด็กกำลังทำบ้าน แสดงความยินดีและภูมิใจรวมทั้งให้กำลังใจแก่เด็ก เมื่อทราบผลการสอบของเขา จัดหาอุปกรณ์การเรียนให้อย่างครบครันและฝึกทักษะการคิดคำนวณจากชีวิตประจำวัน จะมีส่วนช่วยให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี เพราะเด็กมีสถานที่และเวลาเพียงพอในการทำบ้าน ไม่ต้องถูกรบกวนในเวลาว่าง ทำให้เด็กมีสมาธิ ไม่หงุดหงิดหรือเกิดการเบื่อหน่ายในการเรียน จึงทำให้เด็กมีกำลังใจเรียน รวมทั้งแรงกระตุ้นคำชมเชยหรือการให้รางวัลเด็ก ๆ น้อยเมื่อเด็กทำเลขถูกหรือสอบได้คะแนนดีและการจัดหาอุปกรณ์การเรียนให้อย่างครบครัน ไม่น้อยหน้าเพื่อน สิ่งเล็กน้อยเหล่านี้จะเป็นแรงผลักดันให้เด็กมีความมานะพยายามในการเรียนมากยิ่งขึ้น

* ส่วนการที่เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำได้รับการจัดทากรสอนพิเศษจากผู้ปกครองมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อาจเป็นเพราะว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้นมีผลการเรียนดีอยู่แล้ว ผู้ปกครองจึงเห็นว่าไม่จำเป็นต้องเรียนพิเศษ

2. การเปรียบเทียบการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของผู้ปกครองที่มีอาชีพ วุฒิการศึกษาและรายได้ต่างกัน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ปรากฏว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ มีการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนมากกว่าผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่รับราชการมีความรู้ มีเวลาในการเอาใจใส่บุตรหลานอย่างเพียงพอ ส่วนผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง เกษตรกรรม และค้าขาย ให้ความสำคัญการเรียนรู้น้อยกว่า เพราะต้องใช้เวลาประกอบอาชีพ

ผู้ปกครองที่มีการศึกษาในระดับค่อนข้างสูง คือ ระดับอนุปริญญา และปริญญาตรี จะมีการเอาใจใส่และส่งเสริมการเรียนรู้ของบุตรหลานหรือเด็กในปกครองมากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาน้อยกว่า เพราะตนเองมีประสบการณ์ทางการ

ศึกษา มีวิชาความรู้พอที่จะสอนเด็กให้เข้าใจและเห็นคุณค่าของการศึกษาหา
ความรู้ ส่วนผู้ปกครองที่มีการศึกษาอยู่ในขั้นต่ำให้การส่งเสริมน้อยกว่า เป็นเพราะ
ไม่มีประสบการณ์ทางการศึกษา จึงมองไม่เห็นความจำเป็นของการศึกษาและไม่ให้
การสนับสนุนส่งเสริมเด็กเท่าที่ควร

ผู้ปกครองที่มีรายได้เดือนละ 4,000 บาทขึ้นไป ให้การสนับสนุน
และส่งเสริมการเรียนของนักเรียนมากกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้น้อย ทั้งนี้เพราะผู้มี
ฐานะทางเศรษฐกิจดี มีเงิน มีความพร้อมที่จะเสียและจัดหาอุปกรณ์การเรียนให้
เด็กอย่างพร้อมเพียง การที่ผู้ปกครองมีฐานะดี ความต้องการในการใช้แรงงาน
ของเด็กในการทำงานหรือปัญหาเรื่องขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนก็ไม่เกิดขึ้น ส่วน
ผู้ปกครองที่ยากจน ไม่มีเงิน ไม่มีกำลังในการจัดหาอุปกรณ์การเรียนให้เด็กได้
อย่างครบถ้วน ผู้ปกครองมุ่งหวังเพียงแต่ให้เด็กจบชั้นประถมศึกษาอันเป็นการศึกษา
ภาคบังคับแล้วออกมาช่วยประกอบอาชีพเพื่อเพิ่มชนรายได้ให้แก่ครอบครัวเท่านั้น
เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่ยากจน โอกาสที่จะเรียนก็มีน้อยเพราะพ่อแม่ไม่มีทุน
หรือค่าใช้จ่ายแล้วก็ต้องประสบปัญหาอีก คือ ต้องพบกับความขาดแคลนต่าง ๆ
อาหารการกินไม่สมบูรณ์ เสื้อผ้ามีจำนวนจำกัด ขาดอุปกรณ์การเรียน ไม่มีเงิน
ใช้จ่ายอย่างเพียงพอ เด็กบางคนต้องขาดโรงเรียนบ่อย ๆ เพื่อช่วยทางบ้าน
ประกอบอาชีพ บางรายต้องช่วยหารายได้พิเศษหลังจากโรงเรียนเลิกแล้ว หรือ
บางรายยังเรียนไม่จบก็ต้องออกเสียดกลางคัน ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้พ่อแม่จะมองเห็น
แล้วว่า ฐานะทางเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อการเรียนของเด็กเพียงไร ได้มีนักการศึกษา
หลายท่านได้ช่วยกันสรุปปัญหาทางการเรียนของเด็ก อันเนื่องมาจาก การที่ครอบครัว
มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีไว้ดังนี้

ก. เด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจน จะประสบปัญหาความ
ไม่เสมอภาคทางการศึกษา คือ มีโอกาสจะได้ศึกษาน้อย มีก็เพียงแต่จบชั้นประโยค
ตอนต้นเท่านั้น โอกาสที่จะได้เรียนต่อในชั้นสูงขึ้นไปมีน้อยมาก

ข. เด็กจะประสบปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องใช้
จำเป็นต่าง ๆ ในการเรียน

ค. เด็กขาดคุณสมบัติสนับสนุนทางการศึกษา เพราะผู้ปกครองไม่มีความรู้ทางด้านนี้หรือผู้ปกครองต้องการให้ออกมาช่วยกันเฝ้าระวังอาชญากรรมมากกว่า

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ควรปฏิบัติและการปฏิบัติจริงของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า ส่วนมากผู้ปกครองมีการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนจริงตามความคิดเห็นที่ว่าควรปฏิบัติและในบางเรื่องผู้ปกครองปฏิบัติจริงมากกว่าที่คิดว่าควรปฏิบัติ ซึ่งนับได้ว่าผู้ปกครองสนใจและทำหน้าที่ของพ่อแม่ในการช่วยการศึกษาของบุตรคืออยู่แล้ว ยกเว้นเรื่อง การสอนซ่อมเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์ที่ผู้ปกครองปฏิบัติจริงน้อยกว่าความคิดเห็นที่ว่าควรปฏิบัติ คือ ผู้ปกครองไม่ได้มีการติดต่อกับครูประจำชั้นหรือครูผู้สอนคณิตศาสตร์ เพื่อหาทางแก้ไขปัญหาทางการเรียนคณิตศาสตร์ของเด็กเลยหรือเพื่อหาทางขจัดความขัดแย้งระหว่างตัวผู้ปกครองเองกับครูผู้สอนคณิตศาสตร์แผนใหม่ เนื่องจากผู้ปกครองที่เคียดแค้นบุตรหลานของตนในการทำการบ้าน มักจะเกิดความรู้สึกไม่พอใจและคอยความสำคัญของ เมื่อปรากฏว่าวิธีการสอนแบบใหม่ที่ครูเน้นไม่เป็นที่กระจ่างแก่ผู้ปกครองและไม่สามารถให้ความช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษาของบุตรหลานได้เช่นเคย ผู้ปกครองบางคนไม่เคยฝึกทักษะการคิดคำนวณในชีวิตประจำวันให้แก่เด็ก ผู้ปกครองส่วนใหญ่คิดว่าหน้าที่ของผู้ปกครองจำเป็นต้องทำอย่างยิ่ง คือ การจัดหาอุปกรณ์การเรียนให้นักเรียนและให้ไปโรงเรียนทุกวันก็เป็นภาระเพียงพอแล้ว โดยไม่คิดว่สิ่งต่าง ๆ เล็กน้อยจะมีส่วนส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กได้ เช่น การชื่นชม การให้กำลังใจ การเอาใจใส่ติดตามผลการเรียนและการให้คำอธิบายแนะนำเมื่อเด็กไม่เข้าใจหรือต้องการความช่วยเหลือ ผู้ปกครองส่วนมากจะมองข้ามสิ่งเหล่านี้ไป ผู้ปกครองควรตระหนักถึงบทบาทของตนเองว่า จะต้องให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการจัดการศึกษาของบุตรหลาน ซึ่งจะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในการเรียนเป็นอย่างดี

4. การเปรียบเทียบการส่งเสริมการ เรียนคณิตศาสตร์ ของผู้ปกครอง นักเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า ผู้ปกครองของนักเรียนที่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนให้การส่งเสริมการ เรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนมากกว่าผู้ปกครองของนักเรียนที่สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ผู้ปกครองของนักเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชนส่วนใหญ่มีฐานะดี มีความรู้และอยู่ในเมือง เห็นความสำคัญของการศึกษา และมุ่งหวังให้เด็กได้ศึกษาต่อในระดับสูง จึงให้การสนับสนุนและส่งเสริมการ เรียน ของเด็กมากกว่าผู้ปกครองของนักเรียนที่สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ที่ส่วนใหญ่มีฐานะยากจน มีอาชีพทางการเกษตร ทำการค้าเล็ก ๆ น้อย ๆ มีรายได้น้อย อยู่ในชนบทและมีการศึกษาต่ำ จึงไม่มีเวลาและกำลังทรัพย์ที่จะทุ่มเทให้กับ การเรียนของเด็ก ต้องการเพียงให้เรียนจบเพียงภาคบังคับตามพระราชบัญญัติ ประถมศึกษาเท่านั้น ไม่ได้มุ่งหวังให้ศึกษาต่อในระดับสูง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ของ เด็กเหล่านี้ ไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญ ของการศึกษา ไม่มีการวางแผนหรือเตรียม โครงการชีวิตให้แกเด็ก จึงไม่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาของเด็กเท่า ที่ควร

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

1. ผู้ปกครองควรจัดสถานที่ให้นักเรียนได้ทำการบ้านอย่างสะดวกสบาย ปรากฏเสียงรบกวน และควรให้เวลานักเรียนสำหรับทำการบ้านและทบทวนบทเรียนอย่างเพียงพอ ไม่รบกวนหรือเรียกใช้งานในขณะที่นักเรียนกำลังทำการบ้าน เพื่อนักเรียนจะได้มีสมาธิในการทำงาน
2. ผู้ปกครองควรให้ความสนใจและดูแลนักเรียนในขณะที่กำลังทำการบ้าน เมื่อนักเรียนมีข้อหาในการทำงาน เช่น ทำการบ้านไม่ได้ ไม่อยากทำการบ้าน ไม่อยากอ่านหนังสือ เป็นต้น ผู้ปกครองควรชี้แจง อธิบายให้นักเรียน

เข้าใจ ในกรณีที่ผู้ปกครองไม่แน่ใจในการอธิบายการบ้าน เช่น ไม่เข้าใจวิธีคิดการเรียน การสอนคณิตศาสตร์แผนใหม่หรือหลักสูตรใหม่ ผู้ปกครองควรจะไปพบหรือเขียนจดหมาย ถึงครูผู้สอนคณิตศาสตร์หรือครูประจำชั้น เพื่อครูจะได้ทราบว่านักเรียนยังไม่เข้าใจ เพราะบางครั้งเด็กอาจจะไม่กล้าถามครู และครูจะได้อธิบายให้นักเรียนเข้าใจ และให้ความสนใจเอาใจใส่นักเรียนมากขึ้น

3. ผู้ปกครองควรฝึกทักษะการคิดคำนวณจากชีวิตประจำวันให้แก่ เด็ก เช่น ฝึกให้รู้จักคิดเกี่ยวกับราคาสิ่งของ ให้มีส่วนร่วมในกิจการของครอบครัว ที่เกี่ยวกับการคิดคำนวณ ฝึกให้เด็กซื้อขายหรือใช้เงินด้วยตนเอง จะทำให้เด็กมี ทักษะและเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้เร็วขึ้น เพราะได้ฝึกฝนอยู่เสมอ

4. ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของโรงเรียน เช่น ประชุมร่วมกับครู การบริหารนโยบายต่าง ๆ เพื่อความก้าวหน้าของนักเรียน และ เพื่อแก้ไขปัญหบางประการที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

5. ผู้ปกครองมีส่วนอย่างมากต่อการปลูกฝังให้นักเรียนรักการศึกษาคั้งนั้นจึงควรให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการศึกษาแก่นักเรียนอย่างเต็มกำลัง ความสามารถ เพื่อนักเรียนจะได้ประสบความสำเร็จในการศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับครูอาจารย์

1. ให้ความเอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึง เพื่อจะได้ทราบว่า นักเรียนคนใดมีปัญหาทางการ เรียนหรือปัญหาส่วนตัวที่ต้องก้ารความช่วยเหลือบ้าง และควรที่จะดำเนินการช่วยเหลือหรือแก้ไขกับท่านั้น ๆ เพื่อนักเรียนจะได้สนใจใน การเรียนต่อไป

2. ควรมีการติดต่อกับผู้ปกครองของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และ รายงานผลการ เรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ เชิญผู้ปกครองมา ประชุมปรึกษาหารือในบางโอกาส หรือเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อพบปะกับผู้ปกครองบ้าง

3. พยายามส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งความสามารถของตนเอง ให้โอกาสนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะทางคณิตศาสตร์ในห้องเรียนอย่างทั่วถึงทุกคน นักเรียนจะเกิดความสุข สนุกสนาน เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและจะมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนคณิตศาสตร์

4. ควรจะชมเชยหรือให้รางวัลเล็ก ๆ น้อย ๆ แก่นักเรียนบ้าง เป็นครั้งคราว เพื่อเป็นการเสริมแรงและจูงใจให้นักเรียนมีความมานะพยายาม เพื่อจะเรียนให้ได้ดียิ่งขึ้น

5. ควรจะมีการชี้แจง ให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการสอนคณิตศาสตร์ตามหลักสูตรใหม่ โดยการเชิญผู้ปกครองมาให้ความรู้เพิ่มเติม หรือใช้วัสดุกรรมทางการศึกษา เช่น จักรการศึกษานอกระบบ หรือการไปชมโรงเรียนสำเร็จรูป การไปชุดการสอน เป็นต้น เพื่อผู้ปกครองจะได้เรียนรู้และเข้าใจวิธีการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้ดีขึ้น ซึ่งจะสามารถช่วยส่งเสริมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนได้มาก

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับตัวแปรทางด้านอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เช่น ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็กเอง เกี่ยวกับโรงเรียน เกี่ยวกับครู หรือเกี่ยวกับเพื่อน เป็นต้น
2. ควรศึกษาถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนคณิตศาสตร์ว่า องค์ประกอบใดจะมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบในแต่ละเขตการศึกษาว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบใดมากที่สุด
4. ควรได้มีการวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองในระดับชั้นต่าง ๆ และวิชาต่าง ๆ ด้วย